

REGENSEN

REGENSIANERSAMFUNDETS
MEDLEMSBLAD

VI Serie Nr. 2

December 1943

Regensprovsten Professor, Dr. phil. Knud Fabricius 25. Aars Jubilæum.

Jubilaren ved sit Arbejde

Den 25. Oktober 1918 rykkede Provsten og Provstinden med deres 3 smaa Børn ind paa Regensen. Provsteparret har i de forløbne Aar udført et stort Arbejde til Gavn og Glæde for Regensianerne og det er med god Grund, at Jubilæet er benyttet som Lejlighed til at standse og se tilbage og sige Tak til Provst og Provstinde for den gode Tid der gik. Ogsaa »Regensen« benytter Anledningen til med dette Nr. af vort Blad at bringe Jubilarerne vor Hilsen og Hyldest.

Stilfærdig Festlighed paa Regensen. Provst og Provstinde faar Jubilæumsgave.

Ved en stemningsfuld lille Reception hos Provst *Fabricius* i dennes Lejlighed paa Regensen den 10. Oktober 1943 i Anledning af 25 Aars Dagen for Ansættelsen som Regensprovst, udtalte Regensianersamfundets Formand, Overlæge *Chr. I Baastrup*:

»Paa de gamle Regensianeres Vegne vil jeg gerne ønske Dem, Professor *Fabricius*, til Lykke med de 25 Aar, De har været Regensprovst, og jeg vil hertil føje en varm Tak for, hvad De og Deres Frue har betydet for de mange Hundrede unge Studenter, som i disse Aar Kuld efter Kuld har beboet» den røde Gaard«.

Det var ikke en let Stilling, De for 25 Aar siden kom til at indtage. Deres Forgænger, Prof. *Julius Lassen*, var et af de fineste og ædlestes Mennesker, vi, som har kendt ham, har mødt i vort Liv. Han var samtidig myndig og mild, klog, fuld af Forstaaelse og Lune. Han yndede at benytte Ordet »Excelsior«, og det Ord passede til ham og hans Liv.

Nej, det var en vanskelig Opgave at afløse vor gamle Provst, men De gjorde det Kunststykke at glide ind i Pladsen som Regensprovst paa en saadan Maade, at De i Løbet af ganske kort Tid blev anerkendt fra alle Sider som den rette Mand. Deres ranke, mandige Personlighed faldt straks i Regensianernes Smag, og nu, 25 Aar efter, at De tiltraadte, kan enhver se, at Universitetet foretog et lykkeligt Valg, da det valgte Dem til Regensprovst.

De kan se tilbage paa 25 gode Aar for Regensen: Under Deres Styre har de gamle, gode Traditioner kunnet leve og trives, og aldrig traadte De Studenternes dyreste Eje, Friheden, for nær; og dog har De med fast og klogt Styre regeret »mikrocosmos« — Regensen — saa De af de Hundreder af gamle Alumner mindes med Taknemmelighed og Kærlighed.

Regensianernes kulturelle Mission her — efter hvad jeg i Dag læste i en Avis — ogsaa strakt sig til Dannelsen af nye Ord: Glosen »at solde« skal være skabt paa Regensen. Vi vilde gerne have fejret Dem med et Regenssold, som Traditionen i Tidernes Løb har formet disse Fester, men nu — i en af de mørkeste Tider, Danmark har oplevet, er Stemningen knugget og ikke oplagt til Fest. Om faa Aar fylder De 70 Aar, og da haaber vi, at Tiderne er saaledes, at De kan blive fejret, som vi ønsker at fejre Dem, og som De har fortjent det.

I Dag vil vi nøjes med at takke Dem og Provstinden varmt for de forløbne 25 Aar, og som Udtryk for vore Følelser overfor Dem og Provstinden vil vi bede Dem modtage en lille Gave fra nuværende og forhenværende Regensianere — et Billede af den gamle Gaard, det minderige, dejlige Sted, som knytter Dem og de nuværende og gamle Regensianere sammen«.

Styrmanden til Kaptajnen.

Den Regens, i hvilken Professor Fabricius i Efteraaret 1918 flyttede ind som Provst, stod lige saa lidt, som den gør det i dette Efteraar, i den sorgløse Glædes Tegn. Dengang var det den »spanske Syge«, der lagde sit Tryk over Sindene og stemte til Alvor. Salen var fra en Ramme om glade Fester forvandlet til et Lazaret; og mere end en Gang var det en af de unge, han som Regensprovst maatte sige det sidste Farvel. Men for hans Forhold til Regensianerne var det maaske endda ikke den daarligste Indledning. Thi som den, der havde delt Alvoren med dem, kunde han, da det atter lysnede, saa meget des bedre dele Glæderne med dem og frugtbar gøre det friske Initiativ han sad inde med«. Det er godt, at min Efterfølger bliver en ung Mand, der ikke vil betragte Embedet som en Retrætestilling«, var de Ord, med hvilke gamle Provst Lassen hilste ham velkommen.

Det Initiativ blev der straks Brug for. Det var nemlig tillige økonomiske Bekymringer, der trykkede Regensianerne. Det er det for Resten altid. Men dengang, ved Slutningen af sidste Krig, var det særlig galt fat, næsten lige saa galt som nu. Stipendiet trængte til en kraftig Forhøjelse; og det var den Sag, Lassen havde forbeholdt sin Efterfølger at gennemføre — og spille sig ind paa. Hertil viste den nye Provst sig som den rette Mand. Det lykkedes ham, efter adskillige Gange at have befaret Vejen fra Herodes til Pilatus Tur og Retur, at bevæge de bevilgende Myndigheder til at forhøje Kommunitetsstipendiet med et Beløb, der i nogen Tid havde været udbetalt som ekstraordinært Dyrtidstillæg, saa at det dermed naaede den Højde, det desværre endnu ikke har overskredet, — hvilket i Parantes bemærket saa vist ikke er Provstens Skyld.

Det skal siges til Provstens Ros, at som han begyndte har han fortsat. Han har i hele sin Provstetid ikke ligget paa den lade Side, synes overhovedet ikke at have en saadan, men har været parat til at anvende sin Indsigt i Bevillingsmaskineriet og sit Talent til at finde de rigtige Knapper at trykke paa, hvor som helst der var Mulighed for at skaffe Regensianerne en Fordeel og forbedre de Vilkaar, de lever under.

Men ogsaa i Livet intra muros er han gaaet op med den Interesse og Vivacitet, han gennem Aarene har bevaret usvækket, selvom det i Medfør af hans Stilling nok saa meget er Regensens Liv som de enkelte Regensianeres, der falder indenfor hans Synsfelt. Det blev da blandt andet ogsaa som Regensens Historieskriver, han ved 300 Aars Jubilæet indlagde sig Fortjeneste.

Hvorsomhelst han færdes imellem dem, møder han imidlertid lige frisk og oplagt til at tage Affære, hvadenten det gælder en Raadslagning med Klokkeren om en Fest, der skal startes, og en kunstnerisk Bistand, der skal indkaldes, eller det gælder Serveringen af en Kop Provstete for en Yngling, der i ubetænksom Anvendelse af sine Kræfter er kommen til at tage for

haardt paa et Bord eller en Dør. Selv i Beskyttelsesrummet indfinder Provsten sig, naar Sirenerne har lydt, med et Bon-mot paa Læben til at oplive de søvndrukne med.

Det er et Jubilæumsønske paa en Gang for Provsten og for Regensen, at han i de Aar, han har tilbage herinde, maa ende som han baade har begyndt og fortsat — og med sin Ungdommelighed i Behold.

V. P.

★

Jubilarerne fra en Fest paa Regensen. Provstinden ser lidt træt ud, men Provsten er ungdommelig og straalende. Han har — som man vil se — ogsaa sikret sig 2 Snapseglass.

★

Endvidere bringer vi nogle Billeder af Provsten fra Lindejubilæet i 1935, den sidste rigtig store Fest paa Regensen, hvor Provsten holdt et videnskabeligt underbygget og poetisk beandtet Foredrag om sin Kollega Hviid, der i sin Tid plantede Linden.

Yderligere Præsentation er vist overflødig.

Regensens Klokke hylder Jubilarerne.

Naar Ikke-Regensianere spørger en, hvad en Regensprovst er, svarer man dem saa godt man kan ved at opremse Provstens forskellige Funktioner — og saa ved de alligevel ikke, hvad en Provst er. For der kommer altid noget ganske specielt til, der ikke saadan lader sig udtrykke, men som Regensianerne kender, et personligt Præg, som karakteriserer alt, hvad en Provst foretager sig. Det er særligt dette, man tænker paa, naar man skal sige noget om vor 25-aarige Provst, Prof. Fabricius.

Hvordan tidligere Generationer af Regensianere har set paa Provsten, er det svært at udtale sig med Bestemthed om for os, der nu nyder Regenslivets Goder; men hvordan vi selv ser paa den højeste indengaards Mynighed, er der ingen Tvivl om. For at irritere Provsten kan vi begynde med at sige, at vi undertiden har syntes, Provsten var for streng — men hvilken Regensianer vilde ikke paa visse Tidspunkter komme til det Resultat, naar enten han selv eller en af hans Venner havde faaet en Omgang for en eller anden Streg. Det er en uhyre vanskelig Post at indtage: samtidig som den, der skal holde en vis Justits og derfor hævde en nødvendig Respekt, og som den, der gerne vil forstaa og være paa Linie med det unge og sommetider sprælske Regenskuld.

Vi, der i de sidste Aar har været Fader Fabricii Sønner, har Gang paa Gang oplevet, at Provsten ikke var nogen skrækkindjagende Autoritet, men netop en Mand, der paa Trods af Aldersforskellen forstod vor Tankegang og gerne vilde hjælpe os med de Vanskeligheder, som viste sig. Man kunde roligt indfinde sig paa 5. Gang og altid vente at finde Forstaaelse for de Sager, man vilde drøfte. Da man kom ind paa Gaarden, stod der en vis Utilnærmelighedens Nimbus omkring Provstegangen, mens V. P. straks blev betragtet som en Slags evig Regensianer, med hvem man meget snarere kunde tillade sig at drøfte Livets Besværligheder. Men da Indflytterstadiet var overstaaet, blev man efterhaanden klar over, at ogsaa Provsten var en fuldtud legitim Regensianer, som det ikke var forbundet med nogen Livsfare at nærme sig. V. P. er nu engang V. P., og hans Stilling som Dagliglivets Raadgiver og Kammerat vil forblive uantastet, men Provsten rykkede os efterhaanden saa meget nærmere ind paa Livet, at hans Position i Regensianernes Hjerter ikke vil træde tilbage for V.P.s — (Det er svært at vurdere Provsten og V. P. overfor hinanden, de to Mennesker, som er levende Repræsentanter for Regensaanden hver paa sin Maade; deres Indstilling til mange Problemer er forskellig, men sammen med Jomfru Lind er de Regensen, som vi har mødt den, og som vi altid vil bevare den i vor Erindring.)

Om Provsten kunde der udover dette siges mangt og meget, bl. a. om hans Evne til at kaste Glans om de Festligheder, hvori han deltager, om den udmærkede Provstinde, han har givet os, det store Arbejde, han har

ydet udadtil for at gavne Regensianerne paa enhver Maade o. s. v. Men vi vil ved hans 25-Aars Jubilæum blot hylde ham for det, som er faldet os mest i Øjnene: det unge Sind, der stadig bor i Provsten, og som sætter ham i Stand til helt at komme paa Bølgelængde med os, og den Forstaaelse for vore Problemer, Provsten har vist.

Man siger, at det var vanskeligt at tage Arven op efter den tidligere Regensprovst Prof. Lassen, men vi kan sige, at det vil blive lige saa svært at tage den op efter Prof. Fabricius, naar han nu om faa Aar maa forlade 5. Gang.

Johs. Langhoff, Klokker.

En gammel Klokker hylder Jubilarerne.

Naar Regensianerne i Oktober 1943 fejrer Provstens 25 Aars Jubilæum, maa man ikke glemme, at det er ikke Provsten alene, der er Jubilar, det er ikke ham alene, der skal hyldes for en god Indsats gennem 25 Aar. Vi Regensianere bør ogsaa sende en taknemlig Tanke til vor anden Jubilar — *Provstinnan*.

Med sit svenske Maal, der vist aldrig undergaar den Fordanskning, som man saa ofte møder hos Svenske, der har boet i Danmark i mange Aar, staar hun for de fleste Regensianere som Indbegrebet af svensk »Stilighed«. Hvis man med dette Begreb forbinder noget stift og upersonligt, saa ved i hvert Fald de Regensianere, som har haft Lejlighed til at komme Provstinnan paa lidt nærmere Hold, at der bag hendes »Stilighed« er et Menne-ske, der nærer en varm Interesse for Regensen og dens Beboere. Provstinnan har ogsaa i det regensielle Liv ved flere Lejligheder udvist ligefrem Selv-stændighedstrang. I »Pip« mindes man saaledes, at man engang efter en Regensfest, hvor Kaffen skulde indtages i Foreningerne, havde inviteret Provsten og Provstinnan. Provsten var imidlertid af en eller anden Grund blevet «forhindret», men Provstinnan lod sig ikke paavirke heraf. Hun mødte op i »Pip« selv uden sin »Knyd«.

I sin Tid til Provsteparrets Sølvbryllup blev undertegnede, der da var Klokker, af visse oppositionslystne bebrejdet, at Provsteparret ikke kunde faa Lov til at holde en saadan Fest rent privat, og uden at de skulde generes af Klokkerens Paatrængenhed. En saadan Indvending, der maaske kan forsvares, hvor det drejer sig om en Familiefest, og navnlig naar man kan genere en Klokker herved, vil ikke lyde ved denne Lejlighed, hvor det er Provsteparrets fælles Arbejde gennem 25 Aar, der faar Regensianerne til at standse op og se tilbage og sige Tak til baade Provsten og Provstinnan.

Axel Hye-Knudsen.

Fra en af den nye Provst's Samtidige.

Som Regensianer af en af de Aargange, der oplevede at bo paa Gaarden under to Provster, kan jeg fortælle en Erindring fra dengang for 25 Aar siden. (Utroligt, at Tiden er gaaet saa stærkt, at man nu, som midaldrende, graahaaret Herre, sidder her og skriver Memoirer!)

Vi Regensianere havde jo allesammen en Fornemmelse af, at det vilde blive vanvittig svært at komme som Provst efter vor elskede Prof. Julius Lassen. Vi gik i Gaarden under Linden og drøftede, hvem det mon nu kunde blive, og om det vilde blive en, vi kunde komme til at synes om, det rygtedes, at der var Tale om Prof. Fabricius, som havde Ry for at interessere sig for de Studerendes Kaar, og som havde været en Del knyttet til »Det unge Danmark« i Studenterforeningen. — Selvom vi havde elsket og set op til Prof. Lassen som Idealet af en Provst, besluttede vi dog at give hans Efterfølger fair play.

Af særlige Grunde husker jeg, at det første større Gilde, den ny Regensprovst overværede paa Gaarden, var Revyen »Revolutionsbryllup« (af Bardram & Marcussen, med Sange af Reumert), der opførtes i Dec. 1918 ved Rusgildet, som fejredes ved Spisning og efterfølgende Panchesold. Som Skuespiller har jeg Erindringen om den ny Provst siddende paa første Række med Lyset fra Scenen spillende i Brillerglassene og tilsyneladende morende sig kosteligt. Det var en Tradition, at de Optrædende blev godt beværtede før Forestillingen for at kunne optræde med større Gejst, og vi syntes vel derfor ogsaa i det mindste selv, at vi klarede os glimrende. Alkoholen sløver jo som bekendt de højere kritiske Centrer. Bagefter samledes vi om Bordene paa Salen til Fest. Prof. Fabricius sad til Højbords med Klokkeren, Johs. Marcussen, og holdt en glimrende Tale med den Blanding af Historie og Humor, der var hans Speciale.

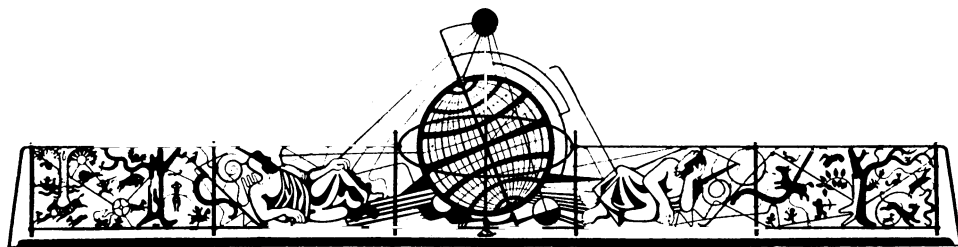
Klokkeren bød den ny Provst Velkommen i udsøgte Vendinger, og da Hurraraabene derefter rungede paa Regensen, blev undertegnede beruset af Begejstring og Feststemning, som jeg muligvis i Forvejen ved min sceniske Optrædn var blevet det af den ædle Drue, og fattede den heroiske Beslutning, at jeg som menig Regensianer vilde skaale med den ny Provst. Den korteste Vej mellem de to Punkter gik over Bordene, som jeg derfor beslutsomt besteg. Og medens — O Ve — et af dem brast under mig, fortsatte jeg uforstyrret Kursen mod det høje Maal. Den værdige, men maaske noget forbavsede Praepositus skaalede venligt med mig, og bevarede en smilende Maske. Kort efter brød han op og gik, mens »Nu er det stille« blev afsunget.

Ved min Opvaagnen næste Dag var jeg jo noget nervøs for, at jeg maaske var gaaet for vidt. Hvordan vilde Provsten tage det? Vilde jeg blive inviteret til Provstethe? Men Dagene gik, jeg hørte ikke senere derom, og jeg beundrede Prof. Fabricius, fordi han tog det saa naturligt.

Vi Regensianere mærkede ogsaa i den kommende Tid hos vor ny Provst en stor Elskværdighed, Hjælpsomhed og Ønsket om at gøre det saa godt som muligt for os alle derinde paa den røde Gaard, hvilket førte til, at Prof. Fabricius efterhaanden vandt vor Bevaagenhed.

Gamling.

FRA REGENSEN.

Vinter-Klokkeratet 1942–43.

Paa Generalforsamlingen d. 10. September 1942 valgtes til Klokker stud. polit. Erik Alban Hansen fra »Skrap«, Brugsmand blev stud. jur. S. A. Vistisen (»Pip«), og de mindre Embeder fordeltes fredeligt mellem Gaardens øvrige Foreninger.

Under Skrap-Klokkerens Auspicier afholdtes med sædvanligt Held de ordinære Fester, dels Høstbal og Julebal, dels Indflytterfest og Revy. Gaardens fredelige Liv fik imidlertid en brat Afslutning, da »Skrap« i Løbet af December fulgte det Eksempel, »Gamle« havde givet tidligere paa Aaret, og opløste sig i to Fraktioner. Imod Forbilledets Adfærd forlod Flertallet — med Klokkeren i Spidsen — dog i Stilhed den gamle Forening og resignerede værdigt med at danne en ny under Navnet »Tinglid«. — Herefter blev der omgaaende rejst en Klokkerstorm fra de andre Foreningers Side. Da den gamle Klokker ikke selv ønskede at fortsætte sit Klokkerat, kom Kampen dog kun til at dreje sig om, hvorvidt »Tinglid« kunde anses for »anerkendt« eller ikke, og paa dette Stridsspørgsmaal dannedes saa to praktisk talt lige stærke »Koalition«er. Efter bevægede Forhandlinger endte den ekstraordinære Generalforsamling med, at »Tinglid«s Modstandere vandt med et Par Stemmers Flertal, og de uafhængigege havde dermed faaet Klokkerembedet. — For en Ordens Skyld undlod jeg saa — da mine Vælgere havde forsømt at betinge sig andet — at berøve »Tinglid« den »Anerkendelse«, den afgaaende Klokker havde givet Foreningens ved dens Stiftelse.

Den sidste Del af Klokkeratet blev ikke mere indholdsrigt end den første. Fastelavnsballet blev med Held arrangeret af stud. teol. Svend Holm Nielsen (»Pip«), der paa den Tid var konstitueret som Klokke. Under samme Regime afholdtes en Slobrokaften med Ebbe Rode.

Ved den ordinære Generalforsamling d. 11. Marts blev »Konventet« Klokkeforening med stud. med. Taarnhøj som Klokke.

Regensen, Oktober 1943.

H. Koldby Nielsen, stud. jur.

Sommer-Klokkeatet 1943.

Efter at det p. Gr. a. Opløsningstendenser i visse af Gaardens ældre Foreninger var lykkedes de uafhængige at faa Klokke ved Julestormen, bestemte de for Tiden mest levedygtige Foreninger sig til atter at overtage Styret paa Gaarden til Folkets Bedste, og allerede 8 Dage før Generalforsamlingen d. 11. Marts sluttede Uglen, Skrap, Cenvetet, Hof og Styx samt Gimle, en Fraktion af den allerede i Efteraaret 1941 spaltede Gamle, en indbyrdes Koalition. Denne Koaltions Dannelse forblev dog skjult for Resten af Gaardens Indvaanere, som derfor stadig førte meget ivrige Forhandlinger, der særligt samlede sig om en Tiliaklokke. Hertil sluttede sig foruden Tilia Tinglid og de uafhængige samt Gumle, en anden Fraktion af Gamle, medens Pip uvidende som et nyfødt Barn i Moders Liv stadig førte Forhandlinger med Lemmer af vor Koalition, idet ogsaa de generøst tilbød undertegnede Klokkeværdigheden. Deres Forhandlinger førte dog ifølge Sagens Natur ikke til noget Resultat, og de var dybt fortvivlede over de forgæves Anstrengelser, medens paa den anden Side den naive Tilia-koalition var uhyre sejrssikker, da den mente at kunne konstatere stærk Uenighed i Fjendens Rækker. Resultatet af Generalforsamlingen blev imidlertid selvfølgelig som bestemt, idet Conventet ved undertegnede besatte Klokkeembedet, medens de andre Embeder fordeltes i Koalitionen. Paa Generalforsamlingen stillede ogsaa Pip Forslag til Klokke, men da de opdagede Sammenængen stemte de med os.

For allerede fra Starten at søge at tilvejebringe ordnede Forhold paa Regensen igen, bestod en af vore første Handlinger qua som Klokke i at bringe de for Gaarden i Gamle herskende utaalelige Tilstande til Ophør. Sagen var jo den, at Gamle i ca. 1½ Aar ingen Medlemmer havde haft, medens to Hoben Mennesker, Gimle og Gumle, ligervis to Quinder, til Stadighed laa i voldsom indbyrdes Strid om Gamles Navn og Rettigheder. Det blev nu forlangt af de stridende Parter, at de skulde holde op at mundhugges og slutte Forlig, idet Sagen ellers vilde blive afgjort ved Dom. Ved at sætte Os haardt paa Parterne lykkedes det trods stærke uden- og inden-

gaards Forsøg paa Splid at bringe det ønskede Forlig i Stand, saaledes at baade Gimle og Gumle lod sig optage i Gamle, som derved atter fik et Fremtrædelsespræg, der endog var saa heldigt, at de allerede nu $\frac{1}{2}$ Aar efter har Klokker. — Det kan bemærkes, at det er anden Gang, det er lykkedes en Conventsklokker at frelse Gamle fra Undergang.

Den 10. April fejrede vi V. P.'s 72-Aars Fødselsdag ved det traditionelle Bal, der afholdtes under de for Tiden almindelige Former, hvilket vil sige, at ingen Quinde kan forcere Gaardens Port i Tiden mellem Kl. 2 og 6 Morgen, formedels en der siddende Cerubzin med det borgerlige Navn Mogenssen. Stemningen ved Ballet var iøvrigt god og Festen blev vellykket.

Lindefrokosten fik i Aar et særligt festligt Forløb, idet Vejrguderne havde været os gunstige, saaledes at vi kunde inhalere Frokosten i Gaardens Gaard under den for en Gangs Skyld fuldt udsprungne Lind. Af Frokosten og den senere Tur i Rundetaarn blev optaget en Film, som Kommunitetet velvilligst ved Provstens Intervention betalte og overlod Regensens Arkiv.

St. Bededagsaften faldt i Aar paa den af Almanakken fastsatte Dato, nemlig den 20. Maj, som netop var Hostrups 125-Aars Fødselsdag, og det faldt derfor naturligt at gøre noget særligt ud af Bededansen denne Gang. Dette var der imidlertid ogsaa andre, der syntes, og nogen Tid før Festen, blev Vi ringet op af Studenterforeningen, som foreslog Os at arrangere Festen sammen med dem. Dette gik Vi med til, og Meningen var saa, at vi skulde begynde samlet paa Regensen og slutte med Bal i Studenterforeningen; men da de saa senere kom i Tanke om, at vi skulde betale 4 Kr. pr. Par for at være deres indbudte Gæster, besluttede Vi at afholde vor egen Fest. Vi begyndte med samlet Tur til Langelinie iført Studenterhue og Quinde. Derefter havde vi Punchesold paa Salæ, og til Trods for, at Provsten havde ment, at et saadant ikke kunde arrangeres med Damer, og at V. P. først var utilfreds med den Maade, vi skulde sidde paa, blev det dog en oplagt Succes med meget høj og god Stemning. Derefter dansede vi til den mørke Nat til den af en Pianist frembragte Støj.

Lindeballet afholdtes d. 5. Juni. Dette fik et nogenlunde Forløb.

I Foraarets Løb afholdtes to Slobrokaftener. Ved den første læste Sam. Besekov op for os. Ved den anden skulde John Price have været til Stede, men af en eller anden Grund fandt han det passende at blive væk uden at sende Afbud, og vi sad og ventede ham. Dog Regensianere lader sig ikke saaledes slaa ud, og heller ikke i dette Tilfælde svigtede Studenteraanden, thi det viste sig, at da først Isen var brudt, var der mange forskelligartede Kunstnere imellem os baade Sangere, Musikere og Oplæsere, og vi fik en særdeles vellykket Aften ud af det, som sandsynligvis knyttede os betydeligt bedre sammen end en fremmed Kunstner kunde have gjort. Blandt de optrædende kan nævnes Provsten, der under energiske svenske Protester fra Provstinden og under dansk Jubel fra Forsamlingen sang »Amandavisen«. Selvfølgelig svigtede V. P. os heller ikke med Oplæsning af Analerne.

Den 22. Juni arrangeredes en meget vellykket Skovtur til Bagsværd Sopavillon for Regensianere med Damer. Vi var begunstiget af det mest straalende Vejr. Vi medbragte selv Aftensmad og sluttede den meget smukke Aften med et Punchesold og Dans og Roture paa Søen, hvorefter Hoben lidt efter lidt opløstes i Sommernattens lette Taager, idet man dels fordelte sig paa passende Maade mellem Bøgestammerne under en lille Flirt med sin Quind, dels cyklede hjemad.

Dette blev det sidste større Arrangement i det Klokkerat, idet Sommeren nu som tilforn spredte Folket, og da Gaardens Port atter aabnede sig for os kunde intet arrangeres p. Gr. a. Undtagelsestilstand.

Ved Generalforsamlingen, der p. Gr. a. Forholdene udsattes fra den 9. til den 13. Sept., og som holdtes i Beskyttelsesrummet, valgtes en Uglemand Steen Pedersen til Klokke. P. Gr. a. utidig Opførsel maatte han dog 8 Dage senere i samme Beskyttelsesrum vige Pladsen for en Gamleklokke Langhoff.

C. D. R. 1×5, Okt. 1943.

Palle Taarnhøj, stud. med.

Fuldmægtig *J. V. Elberling*, Det statistiske Departement (1894—97) har taget sin Afsked 31. August 1943.

Professor ved Københavns Universitet, Dr. phil. *Kristian Sandfeld* (1894—97) er afgaaet ved Døden 22. Oktober 1942, 69 Aar gammel.

Skolebestyrer *A. L. Thornberg*, tidl. Nærum (1895—98) er afgaaet ved Døden 3. April 1943, 69 Aar gammel.

Sognepræst *Benedict Nordentoft*, Kolding (1896—98) er afgaaet ved Døden 12. December 1942, 69 Aar gammel.

Politimester *Leopold Rosen*, Holbæk (1896—98) har taget sin Afsked fra 31. Oktober 1943.

Skolebestyrer *Hans Kristen Thyssen*, Kongens Lyngby (1896—98) er udnævnt til Ridder af Dannebrog 10. Maj 1943.

Fhv. Politimester *Paul Volkersen* (1897—99) er afgaaet ved Døden 8. Januar 1943, 67 Aar gammel.

Læge *Svend B. B. G. Lauesgaard*, Aalborg (1897—1900) er afgaaet ved Døden 27. November 1942, 67 Aar gammel.

Direktør *Henry Goldmann*, Statsanstalten for Livsforsikring (1898—1901) er udnævnt til Kommandør af Dannebrog 15. Januar 1943.

Sognepræst *Hans Olsen Hansen*, Aaby (1898—1901) er udnævnt til Ridder af Dannebrog 20. November 1942.

Lektor *Vilhelm Lorenzen*, Metropolitanskolen (1898—1901) er konstitueret som Rektor for Skolen fra 11. November 1942.

Sognepræst *Harald Frederik Jørgensen* (1899—1902) er udnævnt til Ridder af Dannebrog 15. Januar 1943.

Lektor *H. E. N. Gjødssøl*, Fredericia (1900—02) har taget sin Afsked 31. Juli 1943.

Statsminister *Vilhelm Buhl* (1904—06) demissionerede 9. November 1942.

Overstenograf *Fr. Rechnagel* (1904—06) er udnævnt til Ridder af Dannebrog 20. November 1942.

Professor, Dr. phil. & theol. *Johs. Pedersen* (1905—08) er udnævnt til Kommandør af Dannebrog 17. November 1942.

Departementschef i Finansministeriet *K. H. Kofoed* (1905—08) er udnævnt til Finansminister i Ministeriet Scavenius 9. November 1942. Fungerer dog ikke for Tiden.

Fhv. Kredslæge *Axel Peter Buch* (1907—10) er afgaaet ved Døden 3. November 1942, 60 Aar gammel.

Provst *Niels Peter Alsbo* (1908—11) er afgaaet ved Døden 26. Februar 1943, 62 Aar gammel.

Sognepræst *Christian Bartholdy*, Ravnkilde (1909—12) er udnævnt til Sognepræst i Haslev og Freerslev i Roskilde Stift den 6. Maj 1943.

Maskiningeniør ved D. S. B. *Halvor Astrup* (1911—13) er udnævnt til Ridder af Dannebrog 16. Juli 1943.

Politimester *Poul Martin Jensen*, Hasle Herred m. v., Aarhus (1907—11) er udnævnt til Ridder af Dannebrog 2. April 1943.

Politimester *Erik Chr. Selsing*, Sakskøbing (1911—13) er udnævnt til Ridder af Dannebrog 2. April 1943.

Sagfører *Poul Strøm*, Odense (1913—14) er afgaaet ved Døden 14. Marts 1943, 52 Aar gammel.

Dr. med *Søren J. Christensen*, Frederiksberg (1913—16) er afgaaet ved Døden 23. Februar 1943, 55 Aar gammel.

Kriminaldommer *J. Frederik S. Juhl*, Aalborg (1914—16) er udnævnt til Dommer i Nørresundby fra 1. Februar 1943 og til Ridder af Dannebrog 19. Marts 1943.

Bibliotekar *Jean Anker*, Universitetsbiblioteket (1915—17) er udnævnt til Overbibliotekar ved Universitetsbibliotekets 2. Afdeling (Nørre Allé) fra 1. April 1943 og disputerede for den filosofiske Doktorgrad 8. Juni 1943 (Otto Friderich Müller I).

Adjunkt *Kristen Just Rahbek* (1914—16) er udnævnt til Lektor ved St. Jorgens Gymnasium fra 1. November 1942 og til Ridder af Dannebrog 21. April 1943.

Overlæge i Hæren *Carl Viggo Göttsche*, Ringsted (1915—17) er udnævnt til Ridder af Dannebrog 18. April 1943.

Byretsdommer *Svend H. Mose* (1915—17) er blevet Dommer i Østre Landsret fra 1. Oktober 1943.

Professor, Dr. phil. *Niels Nielsen* (1915—17) er valgt til ledende Senior i Studenterforeningen i København.

Dommerfuldmægtig *Jens Christian Greve Bjardon*, Holbæk (1915—17) er udnævnt til Kriminaldommer i Aarhus fra 1. Februar 1943.

Sognepræst, Provst *M. C. Lindegaard*, Vejen (1916—17) er udnævnt til Ridder af Dannebrog 22. Februar 1943.

Sognepræst, Provst *Jens Christian Richter*, Øland (1917—20) er udnævnt til Medlem af Hjørring Amts Skoledirektion 23. November 1942.

Kredslæge *Carl M. J. Bangslev*, Aalborg (1919—21) er konstitueret som Amtslæge i Aalborg fra den 1. December 1942 under Amtslæge H. Bendix-Poulsens Orlov.

Ekspeditionssekretær *C. E. Rosman*, Skattedepartementet (1920—22) er udnævnt til Kontorchef smstds. fra 1. April 1943.

Dr. phil. *Holger Sten* (1928—31) er udnævnt til Professor i romanske Sprog og Litteratur ved Københavns Universitet fra 1. August 1943.

Sekretær *Axel Vigild*, Landbrugsministeriet (1931—34) er udnævnt til Fuldmægtig smstds. fra 1. April 1943.

Cand. mag. *Karl Orla Andersen* (1937—40) er udnævnt til Afdelingsmeteorolog ved Meteorologisk Institut fra 1. Oktober 1943.

Kristian Müller.

Sommerfesten.

Hvad skal man gøre, naar man, umiddelbart før Bladet skal gaa i Trykken, bliver ringet op af en fortvivlet Redaktør, der med graadkvalt Stemme forklarer, at han har Stof til 14 Sider, men at Bladet skal være paa enten 12 eller 16 Sider, saaledes at han mangler Fyld til 1 á 2 Sider, hvis ikke Medlemmerne skal snydes for de to sidste Sider af det Stof, der allerede foreligger, og derfor absolut maa have et Referat af Sommerfesten.

Da Ansaret for, at Siderne 12—14 eventuelt maa udgaa, vil være tungt at bære, og da det jo nødtigt skulde gaa saaledes, at Redaktøren selv blev nødt til at sætte Pen til Papiret forsaavidt angaar de famøse to sidste Sider, maa man vel saa forsøge at skrue Hjernevindingerne tilbage til hin Dag i Juni d. A., da vi gæstede Frilandsmuseet.

Der var vel ca. 70 Deltagere — inklusive Kvinder og Børn — som til aftalt Tid mødte op ved Indgangen til Museet. Rundgangen gennem vore Forfædres interessante Boliger ledes livfuldt af Museumsinspektør Udal og Fru Gauguin, som vidste alt, hvad der er værd at vide, om de hedenangnes Gøren og Laden. Kun overfor nogle særlig regensielt betonedede Forespørgsler angaaende en i Rømøgaarden værende mystisk Dobbeltseng med flere Ind- og Udgange maatte de elskværdige Førere give op.

Vejret var ret godt; kun under Fotograferingen efter Omvisningen regnede det lidt, men saa meget des mere hyggede man sig derefter i Hammers Kro ved Smørrebrødsbordet. Belært af de triste Erfaringer fra Sommerturen til Frederiksberg Slot i 1942 havde Bestyrelsen sørget for en Ekstratildeling til Hammer saavel fra Spritfabrikerne som fra Carlsberg, og baade Helan og Halvan gik flittigt; bl. a. drak man med særlig Begejstring en

Skaal for cand. theol. Peter de Hemmer Gudme, der netop havde overstaaet en Foredragsturné med paafølgende lille Ferie. Bestyrelsens Formand indkasserede ved Bordet megen Virak for Arrangementet, og saavel han som Bestyrelsens yngre Medlemmer — hvilke sidste havde baaret Forberedelsesnes Byrder — var alt for beskedne til at foranledige Hyldesten omadresseret.

Da man efter Smørrebrødet indtog en Mundfuld Luft i Haven, opdagedes her en naturtro Kopi af D. S. B., som straks blev taget i Brug af en Sværm stærkt interesserede Medlemmer, der alle blev som Dreng paany. Desværre viste det sig hurtigt, at Materiellet næsten var for virkelighedstro, idet Driften var i høj Grad uregelmæssig, og bedre blev det ikke, da Politimester Reinstrup optraadte som Sabotør.

Under den paafølgende Svingom afslørede den ellers saa satte Museumsinspektør Jørgen Paulsen sig i en forrygende jitter bug med Dr. Munchs unge Datter som et helt Cirkusnummer. Naa, han maa nu ogsaa strænge sig an. Rent skægmæssigt vil det i Længden være svært for ham at konkurrere med sin Chef, Direktør Andrup.

Ved stor Imødekommenhed fra en Række Politi- og andre Myndigheder havde man opnaaet Tilladelse til Nattesæde lige til Kr. 23, og Tiden gik kun alt for hastigt.

Sekr.

I Anledning af foranstaaende Indledning skal blot paapeges, at det hører til Sekretærens Tjenestepligter at affatte en kort, men fornøjelig (Sic!) Beretning om Samfundets Virksomhed »siden sidst«.

Som Følge af enkelte Bidragyderes Uefterrettelighed er Udsendelsen af nærværende Nr. af Bladet blevet en Del forsinket.

Red.

OVERSIGT OVER Regensianersamfundets Regnskab

1—9 1942 — 31—8 1943.

Indtægt	Kr.	Øre	Udgift	Kr.	Øre
Beholdn. iflg. Regnskab..	3.175	74	Generalforsamlingen	184	25
Kontingent	1.208	00	Spilleaftenerne.....	148	30
Renter	87	01	Sommerfesten	247	90
			Bladet »Regensen«	329	75
			Diverse Udgifter	128	15
				1.038	35
			Beholdn. pr. 31/8 1943 ..	3.430	40
	4.468	75		4.468	75

København den 2. September 1943.

sign. OLUF PEDERSEN

Restoplag til nedsat Pris!

Knud Fabricius:

Regensen gennem hundrede Aar

med 68 Illustrationer.

Dette Skrift er udarbejdet af Forfatteren i Aarene 1922—25. Med Stoffets Indsamling har Adjunkt Poul Colding og Adjunkt Kn. Kretzschner bistaaet, saaledes at den førstnævnte har gennemgaaet Regensprovstens Arkiv fra 1859 til 1896, sidstnævnte har ekscerperet Kirkebøgerne indtil 1896 og Universitetsaarbogen 1848—1918. Endelig har stud. mag. P. P. M. Pedersen samlet Stoffet til de statistiske Tabeller over Kommunitetsalumnernes Eksamensresultater og udarbejdet den største Del af Personregistret.

Hefte Kr. 5.00 . Indb. Kr. 10.00

Faas hos

ARNOLD BUSCK

International Boghandel

Kjøbmagergade 49 . København K.
Central 2453.

Redigeret af Landsretssagfører *Aage Scheibel.*

Arnold Busck — Hans Jørgensens Bogtrykkeri